

Söndag 4 september 2022 Årgång 2

12:e SÖNDAGEN EFTER TREFALDIGHET

Friheten i Kristus

Luk 13:10-17 En gång undervisade han i en synagoga på sabbaten. Där fanns en kvinna som hade plågats av en sjukdomsande i arton år. Hon var krokryggig och kunde inte räta på sig. När Jesus fick se henne kallade han på henne och sade: »Kvinna, du är fri från din sjukdom«, och så lade han sina händer på henne. Genast kunde hon räta på sig, och hon prisade Gud. Men synagogföreståndaren, som förargade sig över att Jesus botade på sabbaten, sade till folket: »Det finns sex dagar då man skall arbeta. På dem kan ni komma och bli botade, men inte under sabbaten.« Herren svarade honom: »Hycklare, finns det någon av er som inte löser sin oxe eller åsna från krubban också på sabbaten och leder ut och vattnar den? Men här är en Abrahams dotter som Satan har hållit bunden i arton år. Skulle hon inte få lösas från sin boja på sabbaten?« Dessa ord kom alla hans motståndare att skämmas, men folket gladde sig över allt det underbara som han gjorde.

Tillhör du och jag motståndarna till Jesus? Modell: ... Nu får det väl ändå räcka! ... Tidigare har vi hört att det var överstepräster och de skriftlärdade. Nu träder en ny kategori fram. En människa som fått folkets förtroende, en synagogföreståndare.

Han fick veta av Guds egen son att han var en hycklare. Alltså en skådespelare. Det är en sak att vara anställd som skådespelare på en teater. Men, att gå omkring och vara skådespelare i sitt dagliga vardagsliv – det är att vara falsk.

När man läser nya testamentets texter, så innebär det att man speglar sig själv i bibelns ord:

Heb 4:12 Ty Guds ord är levande och verksamt. Det är skarpare än något tveeggat svärd och tränger så djupt att det skiljer

själ och ande, led och märg och blottlägger hjärtats uppsåt och tankar.

Hur kan Paulus skriva så här? Svaret blir: Han har upplevt att falskheten börjar i hjärtat. När vi godkänner en frestelse. Lärjungen Jakob skriver om samma sak:

Jak 1:14-15 Blir någon frestad, är det alltid av sitt eget begär som han lockas och snärjs. Och när så begäret har blivit havande föder det synd, och när synden är fullväxt föder den död. Låt inte bedra er, mina kära bröder.

Nu har vi tagit del av två lärjungars liv. Båda har uppenbarligen upplevt synagogföreståndarens liv i sina egna liv. Paulus skriver med desperation om sitt eget liv:

Rom 7:24 Jag arma människa, vem skall befria mig från denna dödens kropp?

Han ger oss ett kortfattat svar i nästa vers:

Vers 24: Men jag tackar Gud, genom Jesus Kristus, vår herre!

Jesus – Guds egen son – kom för att ta på sig alla våra brister. Försona oss med Gud. Oavsett jag eller du känner oss urusla – och inte bara känner oss urusla – utan inser att vi bara är polityr, så är det inte kört. Jesus förvisar inte en ärligt ångerfull människa. Paulus visar oss vägen, i sitt brev till församlingen i Efesus. Jesus försoningsgärning är Guds gåva till var och en av oss:

Ef 2:8-10 Ty av nåd är ni frälsta genom tron, inte av er själva, Guds gåva är det. Det beror inte på gärningar, ingen skall kunna berömma sig. Vi är hans verk, skapade genom Kristus Jesus till att göra de goda gärningar som Gud från början har bestämt oss till.

Varje gång - när jag och du avslöjas av bibelns ord - är vi fria att välja: Jesu försoning och ett meningsfullt liv. Alternativt ett avståndstagande till förkunnelsen om Jesu löften och gärningar – liknande synagogföreståndarens – och därmed väljer vi ett bekvämt men bortkastat liv